

မြန်မာ့သံတော်

မိုးစက်ပွင့်

အသံခွဲမေရာ

(အချစ်လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်)

အခန်း (၁)

ကန်တော်ကြီးထဲသို့ ရောက်လာခဲ့စဉ် တံတားပေါ်တွင် လှမ်းနေသော ခြေလှမ်းတို့ က အသက်မပါသလို ပျင်းရိပျင်းတွဲနှင့် ပါ။ စောင့်ရတဲ့ အလုပ်ကို စိတ်မရှည်လွန်းလို့ ရည်းစားနှင့် ချိန်းတွေ့ပြီဆို သူက အမြဲပဲ နောက်ကျ၍ ရောက်လာတတ်သူ။ သူကသာ ပျက်ကွက်တတ်ပြီး သူများ ရောက်မလာရင်ဖြင့် အဲဒီမိန်းကလေးကို ဖြတ်ပစ်တတ်တာလည်း သူပါပဲ။

ကိုယ့်အရင် ကြိုရောက်နှင့် နေသော မိန်းကလေးကို မြင်နေရပြီပေမယ့် ဘာမှ တိုးပြီး ခြေလှမ်းသွက်ဖြင့် ပြုံးရယ်ခြင်း မပြုပေ။ အိန္ဒြေခင်မင်းက ပန်းကန်လုံးကျွန်းဘက်ကို ကျောပေး၍ သူလာရာဘက်သို့ မျက်နှာမူကာ ပြုံးပြုံးလေး လက်ပိုက်ရပ်ကြည့်နေ၏။ သူအနားရောက်မှ မျက်မှန်ကို ဆွဲချွတ်ပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင်အနေအထားမှာ သူက ကျွန်းဘက်ကို မျက်နှာမူလျက် ရပ်မိသွားသည် ။

"ချိန်းထားတဲ့ အချိန်ထက် နာရီဝက်တောင် နောက်ကျနေပြီ ဘယ်လိုအပြစ်ပေးရမလဲ"

သူ လွန်ခနဲ ပြုံးလိုက်ပြီး...

"အိန္ဒြေက ဘယ်လိုအပြစ်ပေးချင်လို့ လဲ"

"အိန္ဒြေက အပြစ်မပေးပါဘူး ကင်းရယ်၊ ကင်းပေးလာမယ့် အပြစ်

ကိုသာ ကြောက်လို့ စောစောကြိုရောက်နေတာ၊ အရင်ရည်းစားတွေတုန်းက ချိန်းထားတဲ့ အချိန်ထက် နောက်ကျရင် ကင်းက အဆက်ဖြတ်ပစ်တယ်ကြားလို့ လေ"

"ကိုယ့်အကြောင်း တော်တော်စုံစမ်းထားပုံရတယ်"

"စုံစမ်းတယ်ရယ်လို့ တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ပြောချင်တဲ့ သူတွေကိုက သတိပေးသလို လာပြောနေကြတာဆိုတော့"

ပြိုင်ဘက်ကင်းဆိုတဲ့ သူ့အပြုံးက သာမန်တော့မဟုတ်ပေ။ ကင်းက ဘာကိုမှ အလေးအနက် မထားတတ်တဲ့ ကောင်ဆိုတော့ လွန်ခဲ့သော အတိတ်ကာလက သူရေးခဲ့တဲ့ သူ့ရာဇဝင်ထဲက မင်းသမီးတွေ ခုလို အတို့အထောင်လုပ်ပြီး သွေးတိုးသပ်လျှိုကြမှာ မလွဲမသွေဆိုတာ သူ မသိဘဲ နေပါ့မလား။

ရည်းစားတစ်ထောင် လင်ကောင်တစ်ယောက်ဆိုသလို ရည်းစားတစ်ထောင် မယားကောင်း တစ်ယောက်စနစ်ကို ကင်းက ရိုသေဦးညွှတ်စွာ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထင်ပါ။ ကိုယ်ထားခဲ့သည့် ရည်းစားတွေနာမည်ကို ရီဂျက်စတာလုပ်ပေးပါက ရွှေထုပ်ကြီးပေးပါမည်ဆိုလျှင် ကင် ရွှေထုပ်ကြီးကိုသာ စွန့်လွှတ်ရမှာ ကျိန်းသေ။ ဆယ်တန်းအောင်ပြီးလို့ တက္ကသိုလ်တက်ကတည်းက ထည်လဲထားတဲ့ ရည်းစား အခု ဘွဲ့ရပြီးတာတောင် အနားမယူနိုင်သေး၊ အချစ်ဆိုတာ ချိုသလား၊ ခါးသလား သိရအောင် မြည်းနေတဲ့ အတိုင်းပေမယ့် အခုချိန်အထိ ကင်း အချစ်စစ်၏ အရသာကို မသိသေးတာ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ လုပ်စရာမလိုအောင် ကင်းကလည်း စိတ်ဝင်စားသူမဟုတ်ပေ။

"ကင်း"

ကင်း၏ မျက်နှာမှာ အိန္ဒြေဘက်သို့ လှည့်လာ၏။

"အိန္ဒြေက နံပါတ်ဘယ်လောက်လဲ"

"ကိုယ် ရည်းစားကို နံပါတ်စဉ်တွေတွက်ပြီး မထားခဲ့ဘူး အိန္ဒြေ၊ မှတ်ဖို့ လည်း စိတ်မဝင်စားဘူး၊ ထားခဲ့တဲ့ ရည်းစားတွေက စိန်ပွင့်တွေဆိုရင်တောင် လိုရင်ကောက်ကြည့်ပြီး မလိုရင် လက်နဲ့ တောက်ထုတ်လိုက်သလိုမျိုးပဲဖြစ်မှာ တစ်၊ နှစ်၊ သုံး၊ လေး ကိုယ်ရေတွက်နေလို့ ဘယ်သူကမှ ဆုမပေးဘူးလေ"

"ဟုတ်ပါပြီ၊ ကင်း ဘယ်လောက်ပဲ ရည်းစားများ ခဲ့များ ခဲ့ပါ အိန္ဒြေ ခွင့်လွှတ်နိုင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ..."

"ဒါပေမဲ့... ဘာဖြစ်လဲ"

"အိန္ဒြေ ကင်းရဲ့ နောက်ဆုံးချစ်သူဖြစ်ချင်တယ်"

"အင်း.. ဟုတ်တယ်လေ"

ပြိုင်ဘက်ကင်း ဘောင်းဘီအိတ်ထဲ လက်နှိုက်ရင်း ခေါင်းကိုမော့၍ ရယ်လေသည် ။ အိန္ဒြေက ချောမောသော သူ့မျက်နှာကို မော့ကြည့်ရင်း..

.

"ဘာရယ်တာလဲ ကင်းရဲ့ ၊ အိန္ဒြေပြောတဲ့ စကားက ရယ်စရာ ဖြစ်နေလို့ လား"

ငါ့အတွက်ကတော့ ရယ်စရာပဲလို့ ပါးစပ်ကတော့ မပြောဖြစ်ပေ။ ကျားသနားမှ နွားချမ်းသာရာရမှာ ဆိုပြီး အသနားခံနေတာနှင့် တူနေ၏ ။ ငါကအရပ်ကျားမဟုတ်လေတော့ မသနားတတ်ဘူး အိန္ဒြေ၊ အပျော်တမ်းကစားနေတာကို လောင်းကြေးလို ဈေးဆစ်လို့ ရမတဲ့ လား၊

"အိန္ဒြေမေးတာကိုဖြေလေ ကင်း"

"ငါဖြေလိုက်ရင် မင်းနဲ့ ငါ ဒီနေရာမှာ တင် အဆုံးသတ်သွားလိမ့်မယ် အိန္ဒြေ"

"ဘယ်လို"

အိန္ဒြေက ကင်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်၏။

"ငါအားမနာတမ်း ဖြေလိုက်ရင် မင်း ရင်ထုမှာ တော့ ကျိန်းသေတယ်"

"ဘာ"

"မဖြေတာ အကောင်းဆုံးပဲ မဟုတ်ဘူး လား"

မျက်လုံးကို မှေးစင်းကာ ပြောလိုက်သော ကင်းကို အိန္ဒြေ အထူးအဆန်းလို စိုက်ကြည့်နေပြီးမှ ...

"နောက်ဆုံးချစ်သူဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ကင်း နားလည်မှာ ပါ။ အိန္ဒြေ နံပါတ်ဘယ်လောက်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကင်းရဲ့ နောက်ဆုံးချစ်သူ ဖြစ်ခွင့်ရချင်တယ်"

"ကိုယ့်မှာ ချစ်သူဆိုတာ ဘယ်နံပါတ်နဲ့ မှ တပ်ထားတာ မရှိသေးဘူး အိန္ဒြေ၊ ကိုယ် အခုတွဲခဲ့သမျှ မိန်းကလေးအားလုံးက ကြိုက်လို့ လိုက်တယ်၊ စိတ်ဝင်စားလို့ ငြိအောင် ကြိုးစားတယ်ဆိုတဲ့ အထဲမှာ ကိုယ် ဘာတစ်ခုမှ ရင်းနှီးစရာမလိုဘဲ ကိုယ့်ရင်ခွင်ထဲကို အလွယ်တကူ ရောက်လာကြတာ ကိုယ့်ရဲ့ ထူးတဲ့ ကုသိုလ်ပဲပေါ့"

"ဟင်... ဒါဆို အိန္ဒြေကလည်း "

"ရှေးနည်းတူပဲပေါ့"

"ရှင် ... အိန္ဒြေကို ချစ်တယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်လေ"

"ဟ... ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးက ငွေပေးဝယ်ရတာမှ မဟုတ်ပဲကွ

"

"ရှင် ... ရှင်"

လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးပြီးမှ မပြောတတ်အောင်ဖြစ်ကာ လက်ညှိုးကို ပြန်ရုပ်သိမ်း လိုက်၏။ ပင့်ကူလို မာယာတွေနဲ့ အိမ်ဖွဲ့နေသူ ကိုမှ အိန္ဒြေ တည့်တည့်ဝင်တိုးမိတာပါလား။ ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားကို ယုံမိခဲ့သည် ။ သူများ တွေပြောလို့ သူရည်စားများမှန်း သိပေမယ့် ကိုယ့် ကိုမှ ထူးခြားစွာ သူက နင့်နင့်နဲနဲချစ်သည် အတိုင်း မျက်လုံးကို စုံမှိတ် ယုံခဲ့မိတာ အချစ်မူးတာလား၊ အချစ်ရူးတာလား မသိတော့။

"ဒါဆို ... ရှင် ... အိန္ဒြေကိုလည်း အပျော်တွဲခဲ့တာပေါ့ ဟုတ်လား ... ကင်း"

"ကျားကိုက်ပါတယ်ဆိုမှ အပေါက်ကလေးနဲ့ လားလို့ မေးနေပြန်ပါပြီ၊ ငါကမိန်းကလေးတွေကို စိတ်ဝင်စားတဲ့ အဆင့်ကနေ ပိုလို့ မရဘူး၊ ကြည်ရင်ကြိုက် မိုက်ရင်တွဲတယ်၊ အချစ်ဆိုတာကို အယုံ အကြည်လည်း မရှိဘူး။ စိတ်လည်း မဝင်စားဘူးဆိုတာ အတိအကျပဲ"

"ပြိုင်ဘက်ကင်း"

"ပြော"

"ရှင်က အတ္တသမားပဲ၊ အသည်းနှလုံးမရှိတဲ့ သူ ရက်စက်တတ်တဲ့ လူ

"

"ငါ့နာမည်က ပြိုင်ဘက်ကင်းလေ၊ မင်း တိတိကျကျ မစုံစမ်းခဲ့တာ ကိုယ့်ကြမ္မာ ကိုယ်ဖန်တာပဲ၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းဆိုတာ အသည်းခွဲမေ့ရှာမှာ အောင်လက်မှတ်ရထားတဲ့ သူ"

အိန္ဒြေ နှုတ်ခမ်းကိုဖိကိုက်ပြီး သူ့ကို စူးစူးရဲရဲကြည့်ပစ်လိုက်၏။ စကားမစပ်မိခဲ့လျှင်ဖြင့် သူ့ရဲ့ မေတ္တာဝင်ပါဗွေအလယ်မှာ အိန္ဒြေဘယ်လောက်တောင် မျက်စိလည် လမ်းမှားပြီး စမ်းတဝါးဝါး လျှောက်မိနေဦးမည် မသိတော့။

ခုလည်း ...

အသိစောတယ်ပြောဖို့ တောင် နှလုံးသားက ခြေတစ်ဖက် ကျုံ့နေတာ နှုတ်ရခက်သားလား။

အိန္ဒြေဆိုတာ အမြဲတမ်း ခေါင်းမောရင်ကော့လာခဲ့တဲ့ မိန်းမ။ သူနဲ့ ကျမှ လဲကျတဲ့ နှလုံးသားကို ကုန်းထဖို့ မကြိုးစားတော့ပါဘူးဆိုပြီး မထူးစိတ်ပိုက်၍ ဒဏ်ရာကို ဆားထပ်အလူးမခံနိုင်။ ပွန်းရာပဲ့ရာကပဲ သွေးထွက်သံယို ထပ်မဖြစ်အောင် ကိုယ့်နှလုံးသားကိုပဲ ဆုံးမရတော့မလား။ လိမ်ညာပြီး မင်းကို ကိုယ်တကယ်ချစ်တာပါလို့ ပြောရင်တောင် ဖြေသာသေးပေမယ့်...

အခုက...

သူက အသည်းခွဲမေ့ရာမှာ အောင်လက်မှတ်ရထားသူလို့ ကြေညာနေပြီ။ အိန္ဒြေ ကျချင်နေသည့် မျက်ရည်ကို အံ့ကြိတ်၍ ထိန်းချုပ်ကာ...

"ခုလို ရှင့်စိတ်ဓာတ်အမှန်ကို စောစောစီးစီး သိခွင့်ရတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ပြိုင်ဘက်ကင်း၊ အိန္ဒြေခင်မင်းဆိုတာလည်း မာနနဲ့ ထုဆစ်ထားတဲ့ မိန်းမပါ။ ကိုယ့်ကို တကယ်မချစ်တဲ့ သူအတွက် မျက်ရည်ခံထိုးပြီး ခယလိမ့်မယ်တော့ မထင်နဲ့ "

"မင်း အပြောနဲ့ အလုပ် ညီပါ့မလား"

"ဆယ်ခါညီရစေမယ် .. ရှင် စောင့်ကြည့်လိုက်၊ ငကန်းသေရင် ငဆွေ

ပေါ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားရှိတယ်၊ ရှင့်ထက်သာတဲ့ လူကို ကျွန်မ ရှာတဲ့ပြမယ်"

ကင်းက မထီတထီပြုံးလျက် ...

"အဲဒါ မင်းကိုယ်တိုင်ရေးမယ့် မင်းရဲ့ သမိုင်းပဲလေ၊ ငါကဝင်ပြီး နီဒါနန်းလည်း ပျိုးခွင့်မရှိသလို နီဂုံးလည်း ချုပ်ခွင့်မရှိဘူး၊ အဲ ... ငါ့သမိုင်းထဲမှာ တော့ မင်းရဲ့ နာမည်ကို ... အင်း ..."

ကင်းမေ့စေ့ကို ပွတ်၍ စဉ်းစားသလို လုပ်နေပုံက တစ်ဖက်လူ၏ ရင်ဝကို အပ်နှင့် ထိုးဆွ နေသည့် နှယ်။ ဘာကိုမှ အလေးအနက် မထားတတ်တဲ့ သူ့အဖို့ အသည်းခွဲတာတွေ အသည်းကွဲတာတွေဆိုတာ ပန်းသီးတစ်လုံးကို ဓားနဲ့ စိတ်စားသလို မခက်ဘူးလို့ ထင်သူ။

"မှတ်မိအောင် ကွင်းစပိတ်ထဲ ထည့်ထားရင် ကောင်းမလား၊ ဒါမှ မဟုတ်"

"ရှင် ဆက်မပြောနဲ့ တော့ ပြိုင်ဘက်ကင်း"

"ကြားရဲတဲ့ သတ္တိမရှိလို့ လား"

"ကျွန်မကို ရှေးနည်းတူစွာ မိန်းကလေးတွေလို ရှင် ကျောခိုင်းသွားတိုင်း မျက်နှာကို လက်ဝါးနဲ့ အုပ်ပြီး ငိုကျန်ခဲ့လိမ့်မယ်လို့ မထင်နဲ့ "

"ဒါဆို မင်းက လမ်းခွဲဖို့ စိန်ခေါ်လိုက်တာပေါ့"

"ဟုတ်တယ်"

"အဟွန်း"

ချစ်လှပါချေရဲ့ လို့ အသည်းနှလုံးမှာ ဦးထိပ်ပန်ဆင်ခဲ့ပါသော ပြိုင်ဘက်ကင်းဆိုတဲ့ သူ့ရဲ့ မထီတထီအပြုံးကို အိန္ဒြေစက်ဆုပ်မိသွားကာ ကျော

ခိုင်းပစ်လိုက်၏။ လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားမိတဲ့ အထဲမှာ ကိုယ့်နှလုံးသားလေးကတော့ နာကျင်စွာ ငိုရှိုက်နေမှာ ကိုယ်ပဲ သိသည် ။

"မင်းကို ကျေးဇူးတင်တယ် အိန္ဒြေ၊ ငါကဝမ်းဂိုးတူးကမ်း ဝါဒသမား ဆိုတော့ ဒီတစ်ခါ မြန်မြန်ကမ်းလို့ ရသွားတာပေါ့"

"တောက်"

"အားနာပါးနာနဲ့ ပခုံးငှားနေရတဲ့ အဖြစ်က ဝဋ်ကျွတ်သွားတာ စိတ် ထဲမှာ လွတ်လပ်ပေါ့ပါး သွားတာပဲ"

ကင်းက လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်း၍ လေကိုမျက်လုံးစုံမှိတ်ပြီး ရှူ နေဟန်လုပ်တော့ အိန္ဒြေ သူ့ကို ဓားနဲ့ တစ်ချက်တည်း ထိုးသတ်ချင်စိတ် ပေါက်သွား၏။

"ရှင် ဝဋ်မလည်ပါစေနဲ့ လို့ ကျွန်မဆုတောင်းတယ် ပြိုင်ဘက်ကင်း"

ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားသော အိန္ဒြေကျောပြင်ကို ကြည့်၍

"ဝဋ်တဲ့ ... ဟား ဟား ဟား"

အခန်း(၂)

"မင်းလုပ်ရပ်တွေ ရပ်တန်းက ရပ်ပါတော့ ကင်းရာ၊ လက်ချိုးရေတွက်လို့ မရတာက အကြောင်း မဟုတ်ဘူး ၊ မင်းကို နာမည်ပျက်နဲ့ ရာဇဝင်တွင် နေမှာ စိုးလို့ ငါကပြောတာ"

"ဟေ့ကောင် ဇေဇေ"

လက်ညှိုးက သူ့ပါးစပ်ကို ပိတ်ထားလို့ အမိန့်ပေးသလို ရည်ညွှန်းတာကြောင့် ကောင်းသန့်ဇေ ခဏတော့ ပါးစပ်ပိတ်သွား၏။ သူ့အပေါ်ကင်း ပြိုင်ငံသွားမှာ စိုးလို့ မပြောဖြစ်ပေမယ့် ပြောချင်တဲ့ စကားတွေက ရင်ထဲမှာ အများကြီးပါ။

ကင်းရဲ့ ရပ်ရည်၊ ကင်းရဲ့ ပညာ၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုတွေနဲ့ တည်တည်ကြည်ကြည်နေပါလျှင် အရာအားလုံး သူများ ထက် အမြဲခေါင်းတစ်လုံးပိုမြင့်ပြီး နာမည်နှင့် လိုက်ဖက်မည့် သူကတော့ ခုတော့ မိန်းကလေးတွေ ထည်လဲတဲ့နေတဲ့ ကြားမှာ အချိန်ကို အလဟဿဖြုန်းနေတာ နှမြောစရာ ကောင်းမနေဘူးလား။ ကျိုကျိတ်ချမ်းသာနေတဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သူဌေးသားမို့ ရှုပ်တာပွတာဆိုလည်း ရှုပ်ပိုင်ခွင့်၊ ပွေပိုင်ခွင့်တွေက လိုသည် ထက် ပိုလာလျှင် တစ်နေ့ ဒုက္ခရောက်မှာ ကို သူငယ်ချင်းကောင်းပီပီ စိုးရိမ်တာပါ။

"နာမည်ပျက်နဲ့ ရာဇဝင်တွင် ရအောင် ငါကဘာလုပ်နေလို့လဲ"

"ငါပြောစရာမလိုအောင် မင်းကိုယ်မင်း သိပြီးသားပါ"

"ဇေဇေအမိုက်ခံပြီး ခုလိုပြောတာ တို့ အားလုံးရဲ့ ကိုယ်စားပဲ ကင်း၊
ယောက်ျားလေး ရည်းစားများ တာ ဘာဖြစ်လဲ ဦးဇောက်စောက်လို့ စက်
မကျိုးဘူးဆိုပေမယ့် မိန်းမတိုင်း အဖြူသက်သက်တွေ မဟုတ်ကြဘူး က
င်း"

"မင်းက ဘာကိုပြောချင်တာလဲ ရွှေကျီး"

"မင်းထားခဲ့တိုင်း ကျန်ရစ်ရတဲ့ မိန်းကလေးတွေ ကံကောင်းထောက်
မစွာနဲ့ အားလုံး မိန်းမယုတ်တွေ မဟုတ်လို့ သာပေါ့၊ ပင့်ကူလို မာယာနဲ့
အိမ်ဖွဲ့ပြီး မင်းဘဝကို ထောင်ဖမ်းမယ့် မိန်းမမျိုးနဲ့ တွေ့မှာ စိုးလို့ တို့ က
ပြောနေတာ"

"ထောင်ဖမ်းတိုင်း ဝင်တိုးရအောင် ငါကလိပ်ပြာလည်း မဟုတ်ဘူး ၊
ပုစဉ်းလည်း မဟုတ်ဘူး ကွ၊ ကိုယ့်ကို ဘယ်နေရာပဲ လာထိထိ ငါ့မှာ အ
ဆိပ်ရှိပြီးသား"

"မင်းမှာ ဘယ်လောက်ပဲ အဆိပ်ရှိရှိ ပင့်ကူနဲ့ တွေ့ရင်တော့ မင်းရဲ့
ဦးနှောက် ဖောက်စားခံရမှာ ပဲ"

"ပြဿနာပဲ"

ကင်း စိတ်ပျက်သလို တစ်ဖက်လှည့်သွား၏။ သူတို့ စေတနာနဲ့ ပြော
တာကိုသိသည် ။ ဒါပေမဲ့ ကင်းက ခပ်ညံ့ညံ့ကောင်မှ မဟုတ်တာ။ ဘယ်
မိန်းကလေးက ဘယ်လိုပဲ မာယာတွေနဲ့ ထောင်ဖမ်းဖမ်း ကင်းဆိုတာ ချ
က်ဆိုတာနဲ့ နားခွက်က မီးတောက်ပြီးသားကောင်။ မိန်းကလေးတွေရဲ့
အထာကို နပ်ပြီးသားမို့ ကိုယ်ကပဲ အနိုင်ပိုင်း အသာစီးရနေခဲ့တာ သူတို့
မသိတာမှတ်လို့ ။

"အခု အိန္ဒြေခင်မင်းနဲ့ ရော သက်တမ်းဘယ်လောက်ရှိပြီမှာ လဲ"

"မနေ့ကပဲ ဖြတ်ပစ်ခဲ့ပြီ"

"ဟေ"

"ဟ"

သူငယ်ချင်းတွေ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ခေါင်းခါသူကခါ၊ သက်ပြင်း ချသူက ချကုန်၏။ သူတို့ သူငယ်ချင်းတွေ ထဲမှာ ကင်းက အချောဆုံးမို့ ခုလို ရည်းစားကူးသန်း ရောင်းဝယ်ရေး လုပ်နိုင်တာကိုပဲ သူတို့ ရင်မောနေရသည် ။

ရည်းစားတစ်ယောက်ကို အလွန်ဆုံးတွဲလှမှ သုံးလထန်ကုန်။ အခု အိန္ဒြေခင်မင်းနဲ့ က တစ်လလောက်ပဲ ရှိသေးသည် လေ။

"မင်း နောက်ထပ်အသစ်တွေ့နေပြီလား ကင်း"

"ဒီတစ်ခါ ငါ့ရာဇဝင် အပျက်ခံပြီး တစ်ကိုင်းမကူးခင် လက်လွှတ်လိုက်တာ"

"အဆန်းပါလား"

"သူက ဘာပြောတယ်ထင်လဲ"

"အင်း ... ဆိုစမ်းပါဦး ဘာပြောလဲ"

ဟိန်းလင်းနဲ့ ထွန်းမင်းကတော့ အဲဒီလိုပါ။ ကင်းရဲ့ လုပ်ရပ်တွေကို မတိုက်တွန်းသလို တားလည်း မတားကြပေ။

"သူက ငါ့ကိုရည်းစားတွေ ဘယ်လောက်ပဲ များ ခဲ့များ ခဲ့ ခွင့်လွှတ်နိုင်ပါတယ်တဲ့ "

"ဒီလောက် သဘောထားကြီးတာကို မင်း အမှတ်တော့ ပေးသင့်တ

ယံနော် ကင်း"

"ဘယ်ကလာ သဘောထားကြီးရမှာ လဲကွ၊ ငါ့ကို စကားလုံးလှလှ လေးနဲ့ တုတ်ဖို့ ချည်ဖို့ ကြိုးစားတာလေ"

"ဟုတ်လား"

သိချင်ဇောနှင့် ဟိန်းလင်းဦး ကိုယ်ကိုကိုင်၍ စားပွဲပေါ်မှာ လက်တင် ပြီး မျက်နှာက ရှေ့တိုးလာသည်။ ။

ကင်းက နှုတ်မဟအပြုံးနှင့် ...

"သူက ငါ့ရဲ့ နောက်ဆုံးချစ်သူ ဖြစ်ခွင့်ရချင်တယ်တဲ့ "

"ဒါကြောင့် ကိုး"

ဟိန်းလင်းကိုယ်ကြီး နောက်ပြန်ဆုတ်သွား၏။ ကျန်တဲ့ သူတွေလည်း ပြုံးစိစိဖြစ်ကုန်သည်။ ။ နောက်ဆုံးချစ်သူဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် က ကင်းလက်မခံနိုင်လောက်အောင် နက်နဲတာကိုး။ ပထမတွေ၊ ဒုတိယ တွေက တွေ့တုန်းထိုးတဲ့ ကြမ်းပိုးလို တွေ့ဆုံကြုံကွဲ ထည်လဲထားခဲ့လို့ ရ ပေမယ့်...

နောက်ဆုံးဆိုတာ...

သူ့ဘဝတစ်ခုလုံး ပုံအပ်လိုက်ရသည့် အဖြစ်နှင့် နောက်ထပ်ရှိမလာ အောင် အပိုင်တုတ်နှောင် လိုက်ခြင်းပင်။ အချစ်ဆိုတာကို ဘီယာတစ် မော့လောက် အလေးမထားတတ်တဲ့ ကင်းက ဘယ်လက်ခံနိုင်ပါ့မလဲ။ နှလုံးသားကို ဘာနဲ့ မှ ဘောင်ခတ်မထားတဲ့ လွတ်လပ်စွာ ပျံ့သန်းနေ သော ကင်းအဖို့ အနှောင်အဖွဲ့တွေကို ဖြတ်တောက်ပစ်တာ မဆန်းပေ။

"မင်း ဝဋ်လည်မှာ မကြောက်ဘူးလား ကင်း"

"လာပြန်ပြီ ဒီဝဋ်"

"ငရဲပ ဝဋ်ဘက်မလွဲတဲ့ ကွ"

"တော်စမ်းပါ ဇေဇေရာ၊ ငါ့နာမည် ပြိုင်ဘက်ကင်းတဲ့ ကွ၊ မင်းပြော
တဲ့ ဝဋ်ဆိုတာ လည်လာစမ်းပါစေ၊ ငါဆိုတဲ့ ကောင်က ဘယ်တော့မှ ဒူး
ထောက်အညံ့မခံဘူး၊ လိုချင်လာရင် ရအောင်ယူမယ်၊ အဲဒါ အပြော မဟု
တ်ဘူး နော်၊ တံချွနဲ့ မှ ချွလို့ မရသေးရင် အမြစ်ပါဖော်ပြီး လှဲပစ်ယူမှာ
"

"တကယ့် ရာဇဝင်အိုးပါလား"

လက်ရော ခြေပါ မြှောက်ရမလိုဖြစ်နေတော့ ပြောမိတဲ့ သူတို့ ပဲ မှား
နေပြီလားဟု ဘယ်သူမှ စောဒကတက်ဖို့ မကြိုးစားကြတော့ပေ။ ထွန်း
မင်းကပဲ...

"ကဲ ... ပြောမနေကြပါနဲ့ ကွာ၊ ဒီကောင်က လူ့ပြည်မှာ ပြိုင်ဘက်က
င်းရုံမကလို့ မိုးပေါ်က သိကြားမင်း ဦးမာဃနဲ့ ပါ ပြိုင်ပြီး ဗိမာန်လုချင်
တဲ့ ကောင်၊ သူ့ဘာသာ တစ်ဖက်လေးငါးရာပဲထားထား တစ်ထောင်ပဲ
ထားထား ကိုယ်သောက်စရာရှိတာ သောက်ပြီးရင် သွားမယ်"

"ထွန်းမင်းပြောတာ မှန်တယ်၊ ဒီကောင်ကို ပြောလိုက်ရင် မသိတာ
မရှိဘူး၊ ထပ်ပြောရင် နွားရှေ့ထွန်ကျူးသလိုဖြစ်မှာ "

"ဟေ့ကောင် ဟိန်းလင်း ... မင်းပြောပုံက ငါနွားဖြစ်ပြီကွ၊ ခွေးသူ
တောင်းစားရဲ့ "

"အဲ.. အေး ဆောရီး"

ကင်းက လက်သီးနှင့် ရွယ်လေသဖြင့် ဟိန်းလင်း လက်ကာ၍ ရယ်
လေသည် ။ မိန်းကလေးတွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကင်းက ကြောက်စရာ

ကောင်းသော အသည်းခွဲကြမ်းသူပေမယ့် သူငယ်ချင်းတွေအပေါ်မှာ တော့ ကင်းက ခင်မင်နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းအောင် တော်ရှာသူ။

သူငယ်ချင်းတွေ မဟုတ်သော အခြားပုရိသယောက်ျားချင်း နှင့် ကျပြန်တော့ သူများက သေးသေးတင်ရင် သူက လုံးကြီးတင်ပြီး ဆန်ခတ်ရမှ ကျေနပ်ပြန်၏။ သူ့စရိုက်သူ့အထာသည် ကောင်းဘက်ဆိုးဘက် ဒွန်တွဲ ညီမျှနေသည် လို့ ပြောရမလား။ ငယ်ငယ်လေးကတည်းက မိတဆိုး သားလေးမို့ သူ့အဖေက အလိုလိုက်ထားတော့ ဆိုးမွေကို တစ်ဖက်စွန်း ရောက်အောင် ပွေ့ပိုက်မထားတာပင် ကျေးဇူးတင်ရဦးမည်။

"ဘာလဲ"

"မင်း လိုက်ဦးမလား"

"ဘယ်ကိုလဲ"

"ရှိုးပွဲသွားကြည့်မလို့ "

"အပိုတွေမပြောနဲ့ ၊ ဘယ်တုန်းက ကျန်ခဲ့ဖူးလို့ လဲ"

"ဒါဆို လစ်ကြမယ်"

ဇေဇေ နှိုးဆော်လိုက်သည် နှင့် အားလုံးမတ်တပ်ရပ်ပြီးသား ဖြစ်ကုန်၏။ ကဲကြ သဲကြတာချင်း အတူတူ ကင်းကတော့ သူများ ထက် ပို၍ လက်ရာမြောက်သူပေါ့လေ။

အခန်း(၃)

"တောက် ... တွေ့မယ် ကားစုတ်၊ အိမ်ရောက်မှ မီးနဲ့ ကို ရှို့ပစ်မယ်၊ ငါ့ကို ဒီလောက် ဒုက္ခပေးတာတွေကို တွေ့ဦးမယ်၊ အခု နင့်အလှည့်မှာ လုပ်ထားဦးပေါ့"

ကားနှင့် စကားပြောပြီး ဒေါသဖြစ်နေသူမှာ ပြိုင်စံရှားဆိုတဲ့ မိန်းကလေးပါ။ လူက ခေတ်မီလှပနေသလောက် စိတ်ကတော့ လက်တစ်ဆစ်ရယ်။ ဖိနပ်ဦးနှင့် ကားဘီးကို ကန်လိုက်တာကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကလေးဆန်၍ စိတ်ဆတ်မှန်း သိသာလှသည်။

စိတ်ကသာ ကလေးဆန်ပေမယ့် လူကတော့ အရပ်မြင့်မြင့်နှင့် စွင့်စွင့်ထွားထွားဖြစ်နေပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကောက်ကြောင်းက အချိုးအဆစ်ကျကျလှပနေသူ။ မျက်နှာက ဘာမှ ထွေထွေထူးထူး ခြယ်သထားတာ မဟုတ်ဘဲ ပြောင်သလင်းနှင့် ပင် အစက်အပြောက်ကင်းစွာ ဖြူနေလှပနေ၏။ ရွှေညိုရောင်ဆံပင်တွေက ပခုံးထက်မှာ ဖြောင့်စင်းနေပြီး ရင်ဘတ်နှင့် ကျောပေါ်မှာ တော့ အခွေအခေါက်လေးတွေ ဖြစ်လျက် သူမနှင့် တော့ လိုက်ဖက်လွန်းလှပါသည်။

"ကျွတ် .. အကူအညီတောင်းဖို့ ဖြတ်သွားဖြတ်လာတောင် တော်တော်ရှားနေတာ ဒီနေ့ ပြဿဒါးမလွတ်ဘူးထင်တယ်"

နှုတ်ခမ်းလေးစူကာ ပြောပြီးမှ တစ်ခုခုကို သတိရသွားဟန်နှင့် လ

က်အုပ်ကလေးချီကာ မျက်လုံးလေးမှိတ်လိုက်၏။

"သမ္မာဒေဝနတ်ကောင်းနတ်မြတ်များ ရှားရဲ့ ဒုက္ခကို ကယ်တင်စောင့်ရှောက်တော်မူပါ။ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မကယ်နိုင်ရင် ကူညီနိုင်မယ့်လူတစ်ယောက်လောက် လွှတ်ပေးပါ။ ရှား စိတ်ညစ်နေပြီ မြန်မြန်လွှတ်ပေးတော်မူပါ"

"ဟိတ်"

"ဟင်"

ရှား အနီးကပ်ခေါ်လိုက်သံကြောင့် မျက်လုံးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်စဉ် သူမကို ခါးထောက်၍ ရှုတည်တည်ကြည့်နေသော လူတစ်ယောက်။ ရှား မျက်နှာလေး ပြုံးသွားသည် ။ လိုတရစေဆိုသလိုမျိုး ကိုယ် အကူအညီလိုအပ်နေချိန်မှာ ဆုတောင်းလိုက်တာနှင့် လူတစ်ယောက် ဘွားခနဲ ပေါ်လာသည် ဆိုတော့...

ရှား ခေါင်းကို အဓိပ္ပာယ်မဲ့ လက်ဖဝါးနှင့် ပွတ်လိုက်ရင်း...

"အဟဲ... အကူအညီလိုလို့ နတ်သိကြားတွေ တ,လိုက်တာနဲ့ သိကြားမင်း ပဏ္ဍုကမ္မလာ မြကျောက်ဖြာတင်းပြီး ထင်တယ်၊ တကယ်လွှတ်ပေးလိုက်တာပဲနော်"

"လမ်းပေါ်မှာ လာပြီး မျက်လုံးမှိတ်လက်အုပ်ချီနေတာ ပါးစပ်ကလည်း ပွစိပွစိနဲ့ မင်း စိတ်တော့ကောင်းပါတယ်နော်"

"ဘာရှင့်"

ပြေပြေပြစ်ပြစ်မဟုတ်ဘဲ မေးလာတာကြောင့် ရှားမျက်နှာလေး ချက်ချင်းတည်ကာ ဒေါကန်သွား၏။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က အကူအညီလိုနေသူမို့ ဘုကန့်လန့်ပြန်မပြောခင်ဘဲ...

"ဘာလဲ ဖြစ်ပျက်ရှုနေတာလား၊ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ဒီရုပ် ဒီရည်နဲ့ ၊ ဖြစ်ချင်းဖြစ် မဟုတ်တာလုပ်လာလို့ ရင်မပြီး ဘုရားတနေတာပဲဖြစ်မယ်... ဟုတ်လား"

"ဒီမှာ "

သူက မေးဆတ်၍ ထူးလေလျှင်...

"သူများ အခက်အခဲဖြစ်နေတာကို ရှင်မကူညီနိုင်ရင်နေပါ၊ အနှောင့်အယှက်တွေ မပေးပါနဲ့ "

"ဟ... မင်းစကားက အိုဗာဖြစ်နေပြီနော်၊ ငါမင်းကို နှုတ်ရောကိုယ်ပါ နှစ်ခုစလုံးနဲ့ ဘာမှ မနှောင့်ယှက်ဘူး၊ အကူအညီလိုရင် ပေးမလို့ မေးတာ"

"ကူညီမယ်ဆိုရင်လည်း မြန်မြန်ကူညီပါ"

"ဘာကူညီရမှာ လဲ"

"ရှင်...ကားကြည့်ပေးနိုင်မလား"

သူက ပခုံးတွန့်လိုက်ပြီး...

"ဘာဆန်းတာမှတ်လို့ ကြည့်ပေးမယ်လေ"

ရှားမျက်နှာလေး ပြုံးယောင်သမ်းသွား၏။ စကားပြော အထာမကျ ပေမယ့် တတ်သိပညာ မနေသာဖြင့် ကူညီဖော်ရတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်ရဦးမည်။ သူ ဘာများ ပြောမလဲလို့ ရှား ရပ်ကြည့်နေမိ၏။ လိုအပ်ရင် ရှား ကူညီသင့်ကူညီရမယ်လေ။ သူ ဘာညွှန်ကြားမလဲ ဘယ်နေရာ ဘာဖြစ်သွားသလဲ သိချင်လို့ နားစွင့်နေပေမယ့် သူ့ထံမှ ဘာသံမှ ထွက်မလာပေ။

ကားကို သုံးပတ်, ပတ်ကြည့်နေသဖြင့် ရှား စိတ်မရှည်သလို

ဖြစ်သွားသည်။ ။ ကားစက်ဖုံးကို ဖွင့်ကြည့်တာမျိုးမဟုတ်ဘဲ ကားကို အနုစိတ်လိုက်ကြည့်နေတာမို့...

"ဒီမှာ "

"ဟင်"

"ရှင် ... အဲဒါဘာလုပ်နေတာလဲ"

"မင်းပဲ ကားကြည့်ပေးပါဆိုလို့ ကြည့်နေတာလေ၊ မဆိုးပါဘူး လှသားပဲ"

"ဘာ"

ရှား ဒေါသထွက်သွား၏။ သူ့ကို အလှကြည့်ခိုင်းတယ်များ ထင်နေသလားမသိဘူး။ မဆိုးပါဘူး လှပါတယ်တဲ့ ။ သူ ဘယ်လိုလူမျိုးလဲ။ ရုပ်ကလေး ချောပုံချောပန်းနဲ့ အထက်တန်းကျ မလိုလိုနှင့် အောက်တန်းစားလေယူလေသိမ်းနှင့် ရှားကို ရိုသလို ပြောလိုက်တာက မုန်းစရာ။

"ဒီမှာ "

"ပြော"

"ရှင်ကို ကားပျက်နေလို့ ကြည့်ပြီး ပြင်ပေးပါလို့ ပြောတာရှင်၊ မိန်းမလှလေးကို မျက်စိအစာကျွေးသလို ကြည့်ခိုင်းတယ်များ မှတ်နေလား"

"မသိဘူးလေ၊ ငါကအဲဒါမျိုး ဝါသနာပါတော့ လိုရာတွေးပြီး မင်းကိုပါ ကြည့်ပေးဖို့ အစီအစဉ် ရှိနေတာ၊ မြန်မာစကား ရှုပ်တယ်ကွ၊ သတိထားပြော"

"တောက်"

ရှားလက်ထဲမှာ တုတ်တစ်ချောင်းသာရှိရင် ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် ခေါင်းကို

ရိုက်ခွဲပစ်လိုက်ချင်သည်။ ဒါရှားကို တမင်ကပ်ရိုနေတာ၊ ဒီနေ့မှ ဖုန်းကလည်း မေ့ကျန်ခဲ့၏။ အကူအညီတောင်းကာမှ နှောင့်ယှက်မယ့်သူနဲ့ လာတိုးနေသေးတယ်။

"မသိရင် မသိဘူး၊ မပြင်တတ်ရင် မပြင်တတ်ဘူး ပြောပါလား၊ ဝေ့လည်ကြောင်ပတ်နဲ့ လူကို လာရိုနေတာ ဘာသဘောလဲ၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်တည်းဆိုပြီး ရုတ်ရုတ်ရုတ်လုပ်မယ်တော့ မကြံနဲ့ ၊ လက်ဝါးကြိုက်သလား၊ ရဲစခန်းကြိုက်သလားပဲပြော"

"ကြောက်စရာကြီးပါလား"

"မကူညီနိုင်ရင် ဂိုးတော့ အပိုမပြောနဲ့ ငါ့လက်ဝါးက ပါးမရွေးဘူး၊ မနာချင်ရင် ကိုယ့်လမ်း ကိုယ်သွား"

ကင်းမျက်ခုံးနှစ်ဖက် မြင့်တက်သွား၏။ မလွယ်ပါလားလို့ တွေးပြီး ရှားပါးအဆင်လေးမို့ ရောဖို့ ကြိုးစားမိတာပဲ ကိုယ်က အပြစ်ရှိသလို ခံစားမိသွား၏။ ကိုယ်ဖွဲ့လိုက်တဲ့ ပင့်ကူအိမ်ထဲကို အလွယ်တကူ တိုးဝင်လာတဲ့ မိန်းကလေးတွေထဲမှာ ဒီကောင်မလေး ပါနိုင်ပါ့မလား။ ဘယ်လောက်ပဲ မာနကြီးကြီး...

ကင်းက အရည်ဖျော်ပစ်တတ်သူမို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးစိတ်ကတော့ အားပျော့ မသွားပေ။ ဒီလိုမိန်းမလှလေးတစ်ယောက်နဲ့ အဆင်မပြေလို့ ရန်ဖြစ်နေရလည်း မဆိုးပါဘူး။ အနည်းဆုံး ပျော်စရာလေးတော့ ဖန်တီးပြီးသားဖြစ်သွားမှာ ပါ။

"ဟိတ်"

ကင်းခေါ်တော့ ရှားက ဘုကြည့်ပြန်ကြည့်သည်။

"ဟိတ်"

"ဘာလဲ"

"မင်းကို ငါကူညီနိုင်တာတစ်ခုရှိတယ်၊ ကူညီရမလား၊
လက်ဝါးကြောက်လို့ မဟုတ်ဘူး နော်၊ မင်းကလှလို့ ကူညီမှာ "

"စကားပြောတာ လူပါးမဝနဲ့ နော်"

"မဝပါဘူး၊ အဆီပိုမရှိတဲ့ ငါ့ခန္ဓာကိုယ်က ဖြောင့်ပြီးသား"

ရှား နှုတ်ခမ်းမဲ့ကာ နှာခေါင်းပါ ရှုပ်ပစ်လိုက်၏။ ပြီးမှ ...

"ကူညီမယ်ဆိုလည်း ဘယ်လိုကူညီမှာ လဲသာ ပြောပါ"

"ခဏလေး"

ကင်း လက်ကာပြပြီး ဂျာကင်အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ မီးခြစ်ကို နှိုက်ယူလိုက်၏။ ပြီး ရှားဆီသို့ ကမ်းပေးလေလျှင် ...

"ရော့"

"ဘာလဲ"

"မီးခြစ်လေ"

"ဒီမီးခြစ်ကို ငါကဘာလုပ်ရမှာ လဲ"

"မင်းရဲ့ ကားစုတ်ကို မီးနဲ့ ရှို့ချင်နေသလားလို့ ပါ၊ ရော့... ယူလိုက်ပါ၊
လိုအပ်ရင် သုံးပေါ့၊ အမှတ်တရ သိမ်းထားမယ်ဆိုလည်း စိတ်မဆိုးပါ
ဘူး"

ကင်း စပ်ဖြဖြပုံနှင့် သူမလက်ထဲသို့ မီးခြစ်ကို ထည့်ပေးခဲ့ပြီး ကား
ပေါ်သို့ တက်ကာ မောင်းထွက်သွားလေလျှင်...

"တောက်.. ကဲ"

ရှား သူပေးခဲ့သည့် မီးခြစ်ကို အဝေးရောက်အောင် လွှင့်ပစ်လိုက်၏။ ကူညီတော့မလိုလိုနဲ့ နောက်ဆုံး ကိုယ့်ကို ဖဲ့သွားတော့ ဒေါသနှင့် စွေ့စွေ ခုန်ချင်မိ၏။ ဒါပေမဲ့ ... သူက သွားပြီလေ ဘာလုပ်ရတော့မှာ လဲ။ ရုပ်နဲ့ မလိုက်အောင် အကျင့်ပုပ်တဲ့ သူဟု နောင်လမ်းမှာ တွေ့လျှင်ပင် ရှောင် ကွင်းသွားဖို့ စာရင်းထဲ ထည့်ပစ်လိုက်၏။

ရှားကားကို စိတ်ပျက်စွာကြည့်ရင်းပဲ ဘာလုပ်သင့်သလဲဆိုတာကို စဉ်းစားနေမိ၏။ အကူအညီကိုလည်း မမျှော်ကိုးချင်တော့ပါဘူး။ နောက် လာမယ့် မောင်ပုလဲ ခိုင်းဝက်ထက်ကဲနေရင် ဒုက္ခ။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ .. . ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ ကားကိုမှီ၍ ရှား စဉ်းစားနေတုန်းမှာ ပဲ ရှားရဲ့ ကားလေးအနားသို့ ကားတစ်စီးထိုးရပ်လာသည် ။ ကားပေါ်မှ ဆင်းလာ သူနှစ်ယောက်က...

"ကားပျက်နေတယ်ဆိုတာ ဒီက ညီမထင်တယ်"

"ရှင်"

ရှား အံ့ဩသလိုလေးဖြစ်သွားပြီးမှ ...

"ဟုတ်တယ်"

ရှေ့က မောင်ပုလဲလိုဖြစ်မှာ စိုးလို့ နောက်ကလာတဲ့ ခိုင်းဝက်တို့ ကို ကြိုတင်၍ မျက်နှာကြော တင်းထားလိုက်သည် ။ ယောက်ျားတွေဆို သေးသေးကြီးကြီး မယုံနဲ့ လို့ မေမေ မှာ ထားတာကိုလည်း သတိရမိသွား၏။ အကူအညီလိုလို့ စောစောကပဲ အားကိုးလိုက်မိပါတယ် လူကို ဘယ်လိုအစားများ မှတ်နေလဲမသိဘူး။

"အစ်ကိုတို့ က (...) ဝပ်ရှော့ကပါ၊ ဒီအနားမှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ကားပျက်နေလို့ သွားပြင်ပေးလိုက်ပါဆိုလို့ အစ်ကိုတို့ လာခဲ့တာ"

"ဪ... အင်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒါနဲ့ ဘယ်သူပြောလိုက်တာလဲ ဟင်"

"ကားနံပါတ် (...) ဆပ်စ်ကားအနက်ရောင်နဲ့ အသားဖြူဖြူ အရပ်မြင့် မြင့် မျက်ခုံးမွေးကောင်းကောင်း နဲ့ ချောချောမိမိတစ်ယောက်လေ"

ဟွန်း ... ခုမှ မော်ဒယ်ဘွိုင်းကြော်ငြာခိုင်းနေတာကျလို့ ။ ရှားမျက်ဝ န်းထဲမှာ မီးခြစ်ပေးသွားတဲ့ တစ်ယောက်ကို ကွက်ခနဲ မြင်ယောင်မိ၏။

"ညီမလိပ်စာပေးခဲ့လေ ... ပြင်ပြီးရင် အစ်ကိုတို့ အိမ်တိုင်ရာရောက် လာပို့ပါ့မယ်"

"ကောင်းပြီလေ... ရှင်တို့ လည်း (...) ဝပ်ရှော့က ဟုတ်၊ မဟုတ် ကျွန် မ မသိဘူး၊ အဲဒီတော့ ရှင်တို့ လည်း ခိုင်လုံတဲ့ သက်သေအထောက်အ ထား တစ်ခုခုပေးလိုက်"

"အစ်ကိုတို့ ကားကို လဲစီးသွား လိုက်လေ၊ ဒီက ညီမရဲ့ ကားထက် မ ညံ့ပါဘူး"

"အိုကေ... ရော့... ဒါကျွန်မ လိပ်စာကတ်"

ရှား သူမ၏ လိပ်စာကတ်ကလေးကိုပေးပြီး တစ်ဖက်ကားပေါ်သို့ တ က်လိုက်၏။ ဒီလိုတော့လည်း ကိုမီးခြစ်က ကျေးဇူးတင်ဖို့ ကောင်းသား လား။